

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR 287
din data de 20.10.2010**

Dosar nr. 284/2010

Petiția nr. 6152/29.07.2010

Petent: M P, prin reprezentant Cabinet de avocatură "P
S

Reclamat: -

Obiect: Neretroactivitatea prevederilor legale nr.329/2009, privind interdicția cumului pensiei din sistemul public de pensii cu venitul salarial de la stat.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1.1 M P

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul după ce a devenit pensionar, începând cu data de 01.10.2010 a ocupat prin concurs un post de profesor universitar la "Universitatea Transilvania-Brașov", funcționând și ca angajat în cadrul Universității și ca pensionar în sistemul public de pensii. La data de 08.12.2009, petentului i s-a solicitat de către Compartimentul de resurse umane din cadrul Universității, să opteze pentru continuarea activității în cadrul acestei unități de învățământ or dreptul la pensie. Fiind obligat în baza Legii 329/2009, să-și exprime acceptul de a mai continua în activitatea didactică și implicit să opteze spre ai fi suspendată

pensia de serviciu pentru limită de vârstă. Petentul consideră că, actul/ declarația înregistrată cu nr. 17943 din 08.12.2009, este lovit de nulitate pentru că îi lipsește consimțământul liber exprimat și neângrădit.

2.2. Domnul M. P. consideră că, și-a câștigat muncind și plătind contribuții către sistemul de asigurări de sănătate și de pensii al statului dobândind astfel și dreptul de a muncii până la îndeplinirea drepturilor legale de pensionare. În accepțiunea acestuia prin Legea nr. 329/2009 și din dispozițiile deciziei nr. 1414/04.11.2009 a Curții Constituționale, se introduce un regim "legal" discriminatoriu pentru cetățenii cumularzi, regim care, înainte de apariția legii nu a existat. Articolul 17 din lege limitând dreptul la muncă, mai mult, diminuarea veniturilor persoanelor care au fost puse în situația de a alege între pensia din domeniul public de pensii ori de salariat în sistemul bugetar. Petentul consideră că, cumularea lor nu poate fi afectată sub nicio formă, pensia fiind un drept câștigat și nicio reglementare legală nu-l poate înlătura, munca trecută care este plătită din bugetul asigurărilor sociale de stat nu vine în concurs cu munca prezentă pentru care, salariatul primește o retribuție lunară de la bugetul statului și pentru care se plătesc contribuțiile aferente asigurărilor.

III. Procedura de citare

3.1. Prin adresa înregistrată cu nr. **5833.19.07.2010**, a fost citat domnul **M. P. S.** prin reprezentant în calitate de Cabinetului de Avocatură P. S. pentru data de 07.09.2010, cu ridicarea excepției de necompetență materială potrivit **Deciziei nr. 997/07.10.2008** a Curții Constituționale.

IV. Susținerile părților

4.1. Petentul revocă în totalitate Deciziei de suspendare a plății pensiei de serviciu, înregistrată cu nr. P.168/06.01.2010 și comunicată la data de 21.01.2010, ca urmare aparăției Legii nr. 329/2009 (act normativ considerat neconstituțional). Astfel dispozițiile art. 17-22 din Legea nr. 329/2009, care stabilesc regimul cumului pensiilor cu veniturile salariale, încalcă prevederile art. 41 alin1, ale art. 16 alin 1 și ale art. 44 din Constituția României. Acțiunea retroactivă a prevederilor Legii nr. 329/2009, prin desființarea unor drepturi câștigate și nerespectarea supremației legii fundamentale, este neconstituțională venind în contradicție și cu dreptul comunitar, la care România a devenit parte.

4.2. Art. 1 al primului Protocol al Convenției Europene, care protejează drepturile de proprietate, raportat la art. 6 pct.1 al Pactului Internațional privind drepturile economice și sociale, stabilește că, obligarea unui pensionar militar de a opta între pensie și venituri salariale, în condițiile în care a dobândit dreptul de a cumula pensia cu salariul în baza legii organice nr.164/2001 republicată, reprezintă o formă de încălcare a drepturilor de proprietate, prin reducerea veniturilor cadrelor militare în rezervă (Curtea Europeană a Drepturilor Omului în anul 2002, s-a pronunțat în acest sens în cauza Buchen contra Cehiei).

4.3. Art. 14 și Protocolul 12 art.1,2 al Convenției Europene a Drepturilor Omului privind drepturile la nediscriminare, statuiază că nu se poate dispune ca o persoană care a contribuit mai mult la fondul de pensii, prezumându-se cel puțin că a muncit mai mult decât alta, să fie privată, pentru acest motiv, de plata pensiei, chiar pentru o perioadă determinată de timp.

V Susținerile părții reclamate

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În fapt, Colegiul reține faptul că petentul consideră ca fiind discriminatorie prevederile **Legii nr. 329/2009**, art. 17-22, care stabilesc regimul cumulului pensiilor cu veniturile salariale, încălcându-se prevederile art. 41 alin1, ale art. 16 alin1 și ale art. 44 din Constituție.

6.2. În drept, Colegiul Director reține că, **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea

Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

Colegiul Director, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale.
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților

M P , loc.

, reprezentat prin Cabinet avocatură „P S

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare**, republicată și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

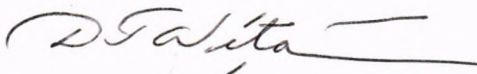

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc

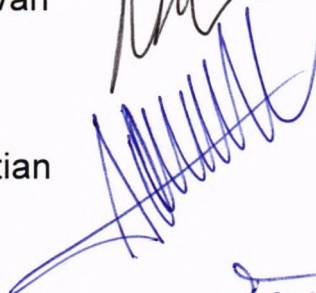
Dragoș Tiberiu Niță

Haller Istvan

Jura Cristian

Panfile Anamaria

Vlaș Claudia Sorina

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.